

१ श्रीगणेशाय

नमः

आशा भक्ती

1.1/3

ASMA ARCHIVES

ॐ नमः श्रीगुरुगणाधिराजेश्वरदाभ्योनमः ॥ उज्जितानन्दगहनसर्वदेवशरीरिणीं ॥ परां वाग्मयिणीं वंदे महांतीलसर
 स्वतीं ॥ नीलतंत्रं समाप्ताय सिद्धसारस्वतं परं ॥ वीरतंत्रं मत्स्यासक्तं गाधर्वं केरवीं तथा ॥ गुरुणीं च मर्तं ज्ञात्वा गुरुभिः सि
 द्विभ्रमिकाकृता श्रीशंकरेणोक्ततारागुरुस्यार्त्तिका सर्वकर्मसु सिद्ध्यर्थं लिख्यते पूजनादिकं ॥ २ ॥ नित्यपूजाप्रमाणां
 तु यद्यमेघदले तथा ॥ दीक्षाविधिर्द्वितीये स्यात् पुरश्चर्या तु त्रितये ॥ तौ मित्तिकं चतुर्थे स्यात् त्रयं च मे काम्यनिर्णयः ॥ प्रः
 श्वकुमारी सप्तमे तथा ॥ ५ ॥ अष्टमे तु पुरश्चर्या रुरुस्यं परिकीर्तितं ॥ नवमे घटले देव्या मन्त्राणां परिरिणी स ॥ द
 शमे घटले स्तोत्रं महिसे कादशे तथा ॥ द्वादशे भावे सम्यक् भावाणां परिरिणी स ॥ नित्यपूजाप्रयोगस्तु घटले तुत्र

सोदशे ॥ सम्प्रविधानं होमस्य तारायाश्च चतुर्दशे ॥ यत्र दशे तु मन्त्राणां वासना तत्त्वनिर्णयः ॥ ॥ इति तारागुरुस्य तु
 सम्यग्प्रथा निर्णयः ॥ ॥ अथ नित्यासिद्धिभ्रमिका पूजाप्रमाणा निर्णयः लिख्यते ॥ ॥ कुलचंडा मांगी ॥ साधक
 ॥ प्राधरुथाय कुलदेव्यं प्रणम्य च ॥ मूलादिब्रह्मरंध्रांतं कुलं ध्यात्वा गुरुनमरेत् ॥ प्रज्ञादानंदनाथाख्यं सनकानन्दमेव च ॥ कुमाराः
 नन्दनाथं च वशिष्ठानंदनाथकं ॥ क्रौटानन्दसुखानंदौ ध्याना नन्दततः परं ॥ बोधानंदसुधानंदौ ध्यायेत् कुलमुरेवापरि ॥
 ॥ तत्रैव कुलगुरुणां ध्यानं ॥ महारसरसोल्लासद्वयावर्गलोचना ॥ कुलालिंगनसंनिभं चूर्णितं शेषतामसा ॥ कुलशिखौ परिक्र
 यणीतः करणोद्यतः ॥ वराभयपुः सर्वे कुलतंत्रार्थवादिनः ॥ एव कुलगुरुज्ज्ञात्वा विमज्ज्य कुलमातृकां ॥ अथ समयीकमातृकायां स

हृद्यद्वयं कजेसकरेशीतरश्मिप्रभं वराभयकरं वृजं विविधगंधमाल्यां वनं ॥ यमत्र वदने क्षणं सकलदेवतारूपिणीं स्मरेद्धि
 रसिहंसगंतदभिधानयर्बगुरुं ॥ ॥ अथ वासनापक्षे ॥ स्वतंत्रतत्रे ॥ अरुणा मरुणा कल्यां करुणा यगी लोचनी ॥
 वराभयकरं शांतां स्मरामि मंगौ रवीम् ॥ शक्तानुरक्त्या शश्वतनिजवामकलेवरी ॥ सद्यः करया शश्वली लोचो लि
 तलोचनी ॥ ॥ इति ध्यात्वा ॥ अथ वा मण्डलाकारं व्याप्य ज्योतस्वरावरं ॥ तत्पदं दर्शितं येन तां स्मेश्री गुरवे नमः ॥ ॥
 इति प्रणामेत् ॥ अथ बाह्ये मण्डले उपायः ॥ मलाधारम् पद्मे तडित्कोटिद्वयाकारं मूलविग्रामयौ कुलकुंडलिनीं ध्यात्वा ॥ सु
 पुष्पावर्त्मनारंतेन सिसंगमध्यातदमृतधाराया लोली भर्ता चेतनामयी पुनर्मलाधारमानयेत् ॥ तदेव वामकेश्वरं तत्रे ॥ ॥ कुः

लयाधितकुलं तत्कायरं पुरुषमेतिसा ॥ रमते स यमवक्ता पुनरेका किनी सतीति ॥ ॥ तथा च श्रुतिः यकाशमानां प्रथमे यया
 गोपतिष्या गोयामतायमीनी ॥ अंतः पदवामनुसंचरंती मानंदवल्ली ममली प्रपद्ये ॥ ॥ अथात्मानं ध्यायेत् ॥ समा
 हितमनाऽसुखंतदनुवहयद्यासनऽसमीरणा मुदीयन् विधुक्तशानुभानुत्थितं ॥ अतुल्यमहिमोदसतदुरुचामि करप्रः
 भाषटलयाठलं निजवयुश्चिरं चितयन् ॥ १ ॥ अथात्तर्षिभ्रातृषु मरमरा लयाति करप्रभाषादुर्भावाधुमरविनवाधुक्
 तचरी ॥ शरीरं घटशैवे मधुचरती तडिदिवक्षणा जाभिषीती भजति निजगार्ह फगि नधुः ॥ अथातो वाह्यानां यदपि विषया गीयस
 रणी समसीत ग्रीत्वा हृदयकुटिकाकोठरघटं ॥ यरं वृक्षध्यात्वा निरवधि विधानं तदयं थकमवानी मुध्वा वास्य मयि सुखी तन्म

यत्तया गततउत्थायवावश्यं कं कुर्यात् ॥ तदुक्तं मत्स्ये ॥ उत्थाय चोत्तरं यामे कुन्दलीं तडि दा कृतिं ध्यात्वा सिद्धी श्रः
 रो भूत्वा मुक्तिं प्राप्ती भवेन्नरः ॥ उत्थाय चोत्तरं यामे विंशत्ये दुग्धं रुचिणीं ॥ मलादी वस्त्रं ध्यात्वा विंशत्युत्तरी यसीं ॥ मूलमत्र म
 र्गि साक्षाद् मत्तान्द रुचिणीं ॥ सूर्यकोटिपती काशीं च दुकोटि मशी तलीं ॥ तदिदं कोटि मम यस्यां कामान्द शिरे वापरि ॥ तत्पुः
 भायठलया प्रयाठली कतदे रुवान् ॥ सर्वमंगलमं यत्र ॥ स्नान कर्म समाचरेत् ॥ मत्कुशानयि स्यात्पुगत्वा जलाति कंतत ॥ म
 लाय कर्षणीं स्नात्वा मं ब्रह्मार्ज समाचरेत् ॥ कृष्ण नील नील हरि डक्ता विविधा मम मुर्तयः ॥ तत्र यः कुलगः शिष्यः स तद्व्य
 पशमन् ॥ दिवं सर्वम ध्यात्वा तारं भूतसं भवं ॥ आचा तः कुलं दभाया सदर्थः ॥ कुल युष्मके ॥ कुलपान्नं स दूर्ध्वं च स तिलं

सजलं ततः ॥ गृहीत्वा कुलदेव्या श्रुत्वा तये स्नानमाचरेत् ॥ कतसं कल्प एवा सो कुलचक्रं जले र्पयेत् ॥ कुलेश्वराय मान्नी कु
 लमुद्रां कुशे न च ॥ कुलतीर्थानि तत्रैव समावाह्य कुलात्मकं ॥ ततो र्ध्वं त्रिधा पीत्वा त्रिधा च प्रोक्षणी तनौ ॥ कुलेश्वराय
 देवाय त्रिधा चार्प्य कल्पयेत् ॥ तं त्रां तरे च विधाय निर्निमये वमा च मेत्प्राथमात् ॥ मूलं ततर्प्य यामिति स्मरुतं तर्प्य गीम
 तं ॥ ततः स्नान कलप्राप्ते यथा विधि स्नात्वा संध्या तर्प्यो कृत्वा मूलं विद्याति श्री नील सरस्वतीं एकजटां उग्रतारं वा तर्प्य या
 मीति तर्प्य यत् ॥ ॥ यथा ॥ मूलं श्री नील सरस्वतीं तर्प्य यामि स्मरुत ॥ ॥ इति ॥ अथ विष्णुश्च तज्जवारक्तवदनः
 वज्रयुष्मादि तार्क्ष्ये देवैर्निवेद्य तस्मात्पुत्रीं मूलं विद्याजयेत् ॥ ॥ तदुक्तं काली तंत्रे ॥ ॐ नमो भगवते कजठे विः

अथेयदमंततः विकटदुष्टे धीमहिततन्मारेष्वोदयात् ॥ ततो हृदि ध्यात्वा ऐतत्तरशतं जप्त्वा यागस्थानं वजेत् ॥
 तद्विशेषः कुलचूडामणौ ॥ इत्याय कुलवस्त्रे द्वे परिधाय कुलेन च ॥ तिलकं कुलनूपं च कृत्वा च मया समाप्य च ॥ कुलः
 यीं समावाह्य कुलदेवस्य पूजनं ॥ द्वारदेशे ततो गीतवाद्यनृत्नादितोषितः ॥ कुलभक्तं समुत्सार्ज्य कुलस्थानं प्रपू-
 जयेत् ॥ तदेव स्थानं निर्णययथा ॥ ॥ तदुक्तं ये रवीये ॥ ततस्तुः साधयेद्देवीं विद्यां निभवंने श्वरीं ॥ यच्च कोशीत-
 रेयन्ननलिगांतरमीक्ष्यते ॥ तदेव लिंगं माख्यातं तत्र सिद्धिरनुत्तमः ॥ इज्यते यच्च देवायि निर्जने वा चतुष्पादे ॥ देवा-
 गारे च शन्ये वनिर्जने कांतवेश्मनि ॥ ॥ वीरतंत्रे ॥ श्रद्धागारे श्मशाने यदि जपति जटस्त्रे कलिंगे तडागे गंगा

गर्भगिरी वा शुचिविमलमतिः सर्वदा भक्तियुक्ते ॥ विष्णुं श्रीं निलवाण्यातुरनजनयति ॥ सर्वशास्त्रार्थवेत्ता देहतिथो-
 गिमुखः परमसुखयदं ब्रह्मनिर्वाणमेति ॥ अथ पूर्वतर्पणाय संप्रार्थनं ॥ ॥ एवं त्रिधा तर्पणं कृत्वा यावत्क्षयो भवेत् ॥
 कुशीतमोदुपुष्पं च कुलपुष्पं च कुशाजलं ॥ ताम्रपात्रेषु मन्त्रिकृत्वा चार्घ्यं निवेदयेत् ॥ मन्त्रात्तवाद्यदादित्यवर्तिनो शि-
 वं चैतन्नमस्यो स्वाहेति सार्धं चार्घ्यं निवेद्यैव पूजां कृत्वा नमथाचरेत् ॥ एवं यथा स्थानमाश्रित्य तत्र यीं विचिंतयेत् ॥ ॥
 तदुक्तं गांधर्वीये ॥ श्मशानं तत्र संचिंत्य तत्र कल्पद्रुमं स्मरेत् ॥ तन्मूले मणिया यीं वनानामणिं विनष्टं ॥ शिवाभिर्व-
 द्रुमांसास्त्रिंशो दमानाभिर ततश्चात्र तु दिक्षु गावमुण्ड चित्तांगारस्त्रिंशो भूषिता ॥ तन्मध्ये भावयद्देवीं यथोक्तध्यानयो

गतम् ॥ इति स्फुटं संचितम् ॥ उँ वज्रोदके हँ फ ह्रस्वाह ॥ इति जमधिष्ठाया ॥ अँ विशुद्धसर्वपापैर्हँ करि हँ फ ह्रस्वाह
 ॥ ॥ इति शिखाबंधनं ॥ अँ रक्षरक्ष हँ फ ह्रस्वाह इति जलामिमेकाधर्मि शोधयेते ॥ अँ घानिशमय अशेषविल्या नये न
 हँ स्वाह ॥ इति जलेन पादौ प्रक्षाल्य ॥ अँ ह्रीं स्वाहेति मन्त्रेण यविधाया चम्य ॥ अँ मणिबज्रिणि धरिणी सर्वदे ३४३ ॥ अँ सर्वविघ्नानु
 त्सारय हँ फ ह्रस्वाहेति मन्त्रेण ताराचमुद्रया शतप्रक्षेपात् वामपार्श्वे यात त्रयेण नौमान् ह्रीं ह्रीं तालत्रयेण त्रिरिक्षगान् दिवा
 दृष्ट्या दिव्यानि त्रिविधविघ्नानुत्सारयेत् ॥ अँ यवित्रवज्र अमे हँ फ ह्रस्वाहेत्यनेन भूमिभूमि मन्त्रेण तत्र कंदलकोमलविष्
 राद्यासना नियथायाया न्यासीर्य आसुरेखेरेखे हँ फ ह्रस्वाह ॥ इति रक्तचंदनगंधमुद्रादिभिः संयुज्या वीरासनस्वस्ति

कादि क्रमेण तत्रोपविशेत् ॥ ॥ तदुक्तं मत्स्यसूक्ते ॥ मृदुकोमलमीमीनो न्येयुकोमलेषु वा विष्टरेषु समासीत ॥ सा
 धयेदनया तं ॥ संग्रामेयतितं वापि व्यापादितं मृदु कं ॥ अष्टमासनि १२ तं प्रायश्चित्तायां वा तदंति के ॥ ॥ तं त्रच
 डामगौत्र ॥ तत्र मृद्वी सनंदेवयी ० मन्त्रेण यजयेत् ॥ अँ ऐं कामयी अय ह्रदयां तोयमीरित ॥ तत्र वधासनं वीरः
 स्वात्मानं शोधयेत्ततः ॥ अस्यायमर्थः ॥ ॥ दशमासादूर्वा कषाणमासयत्तगर्भवालको मृदु ॥ अचूडको ॥ कृतव
 डाकरणाः अथा चूडाकरणा समयः ॥ यंचवर्षा अंतरं मृतको चूडकईति केचित् ॥ उच्यते यत्र समयादूर्वा कचूडाकरणा
 त्प्राक्कोमलानिधानं ॥ एतेषाम वेतिष्टरेषु कुशवटकेषु ॥ ॥ तदुक्तं वरुणी कृते मेरा ॥ वीरासने स्या मावेतः

मृतासर्गं शृणु प्रियं ॥ यंत्रवर्षाभ्यां नरेया वचनं तवालमवडकं ॥ अष्टमासाभ्यां तरंया वदशमासात्रयवर्षकं ॥ गर्भस्युत
 मृदुं बालं गर्भाष्टमास्युरः सरं ॥ एतत्कोमलमित्याहुर्विष्टरेषु कुशेषु च ॥ तदुक्तं मत्स्यसूक्तेति ॥ कृमिसारं द्वीपिव
 र्ममचडंकं तथा ॥ पीतं च श्वेतवर्णं वा आसनाय प्रकल्पयेत् ॥ पोतं तु विरं वापि अथ वा कुंडलीकृतं ॥ एवमासनरद
 स्य माराधया दमुदवर्गं तवां ॥ अं मणिधरिणि वनिणि महां प्रतिसरे रक्षरक्ष मां हं फरस्वाहाति वस्त्रांति केरक्षायं
 धिं वधयत ॥ अं आः हं फरस्वाहा इति व्यापकं कृत्वा कायवाकचित्तशोधनं ॥ उं नमः पुष्पकेतुराजार्हते वाताय सम्य
 बुद्धाय ॥ अं पुष्पे पुष्पे महां पुष्पे सुष्पे पुष्पे संभवे ॥ पुष्पचयावकीर्णं फरस्वाहेति पुष्पादिमंत्रमयं कृत्वा सुवर्णा